

Магніт

Микола Герасименко

За городами, над стежкою, росте висока дика яблуня. На ній оселилася білочка. Хто б не йшов повз яблуню, білочка відразу в дупло ховається. І лише від Дмитрика не втікає. А навпаки: помітить його — вибігає назустріч.

Михась, Дмитриків товариш, і каже:

— Ти немовби магнітом притягуєш її.

— Ну, звичайно ж, магнітом,— підтвердив Дмитрик.— Кожного разу, коли треба йти повз яблуню, кладу його в кишеню.

— І що ж то воно за магніт такий?

— Ось подивись,— Дмитрик показав Михасеві звичайний грецький горіх.